

139: Günümüz Yöneticilerin Durumu

Musa Ebu Cafer

8 Aęu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Selamun aleykum hocam, Allah ilminizi arttırsın. Bu zamanlarda çıkan yeni bir konu ile karşı karşıyayız ve bu konuda çoğu ilim ehli insanlar, görüş ve fetvanın peşinden gidiyor ve onlara tabi olanlarda ve bu konuda bende arayıştayım bu konuda ayet ve hadis ışığında delilleri ile bizi aydınlatır mısınız? Sorum şu olacak malum ülkemizde geriye dönük 12 yıla bakacak olursak şuan ki, yönetim için bazıları Abdülaziz bin baz, İbni Useymin, Albani ve Ebu Basir Tartusi'yi delil getirerek küfür sözü söylese de, Allah'ın kanunları dışında beşeri yasalar çıkartsa da ehveni şer dediğimiz olay ile ve müslümanların yolunu açıp bir takım yerlere gidilmesi için yolları kapatmaması, hatta gizliden onlara yardım etmesi yani Suriye'deki ve genelde Müslümanlara yardım etmesi Myanmar'daki, Filistin'deki, Afrika'daki insanlara yardım etmesi erzak göndermesi ve daha başka yardımlar etmesini delil getirerek ve buna zulmü kaldırmak, adaleti getirmek Müslümanları korumak adı altında tevili de dillerine dolayıp devlet başkanlarını ve cumhurbaşkanlarını, eğer bunlar baştan düşerse Müslümanların son kalesi olan Türkiye düşerse ümmet yıkılır ve daha kötüye gideriz mantığıyla tekfir etmiyorlar. Bize bunu delilleriyle ve kaç âlim tekfir ediyor sayısı isimlerini yazarsanız seviniriz. Allah ilminizi arttırsın.

CEVAP

Aleykum selam ve rahmetullahi ve berekatuhû. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Rabbim bizlere basiret versin, hakkı hak olarak görüp tabi olmayı, batılıda batıl görüp ondan uzaklaşmayı cümlemize nasip ve müyesser etsin.

Muhterem kardeşim sana kısaca şuan Allah'ın yardımıyla küfür kanunlarıyla hükmeden devlet yöneticilerinin küfürlerini anlatacağım. Ardından tekfir edilmemeleri iddiasının şüphelerini gidermeye çalışacağım.

Günümüzün Demokrasiyle hükmeden devlet yöneticileri sadece bir kapıdan değil onlarca kapıdan küfre girmektedirler:

Doğu ve batı tağutlarını ve tağuti sistemleri redetmiyorlar, onları inkar etmiyorlar ve beraatlerini açığa vurmuyorlar. Bilakis onları, kalplerini bilmiyoruz ama dilleriyle övüp yüceltiyorlar ve saygılarını ifade ediyorlar.

Ne arap tağutlarını, ne doğu tağutlarını, ne batı tağutlarını nede yerel tağutları red etmiyorlar. Bilakis onlarla oturup sevgi ve saygı çerçevesinde antlaşmalara varıyorlar, birbirlerine destek veriyorlar, medya önünde dostluklarını pekiştirici pozlar veriyorlar.

Bir insanın Müslüman olabilmesi için sadece Allah'a iman etmesi yetmez.

Allah'ın dışında ibadet edilen, ilahlaştırılan tağutları da red etmesi gerekmektedir. Lailahe illallah sözünün iki rüknü vardır. Allah'a iman etmek ve tağutları yani sahte ilahları reddetmek.

Allah'ın diniyle, kanun, şiar ve değerleriyle alay etmek veya hafife almak. Belki bu saydığın devlet yöneticileri alay etmiyorlar ama alay eden, dalga geçen, hakaret eden kuruluşlara, medyayı oluşturan televizyon, radyo, dergi, gazete, kitap, internet ve tiyatro gibi vasıtalara izin ve ruhsat verilmekte, hatta korunmaktadır. Allah'ın dinini hafife alan bir kuruluşa eliyle münkeri değiştirmek isteyen Müslüman, bu ülkede cezalandırılmaktadır.

Sahabeleri hafife alan kişiler hakkında Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Eğer onlara, (niçin alay ettiklerini) sorarsan, elbette, biz sadece lafa dalmış şakalaşıyorduk, derler. De ki: Allah ile, O'nun âyetleriyle ve O'nun peygamberi ile mi alay ediyordunuz? (Boşuna) özür dilemeyin; çünkü siz iman ettikten sonra tekrar kâfir oldunuz.” (Tevbe, 65-66)

Bu ülkede var olan açık küfürlerden biri, İslam dininden irtidat etmek, din değiştirmek, haça, şeytana ve her türlü nesneye tapmak veya tamamıyla inkar etmek ateist olmak serbesttir. Vatandaşların özgürlükleri vardır, kimse karışamaz, karışanlar devlet kanunlarıyla cezalandırılmaktadır.

Kâfirleri dost edinmeleri, onların küfür düzenlerinin ve otoritelerinin gerçekleşmesi için yardım etmeleri, imkan sunmaları ve müslümanlara olan savaşlarında destek vermeleri.

ABD'nin Türkiye'de üs kurması, İslam'a ve müslümanlara savaşlarında Türkiye'den yardım aldığı, Natoya bağlı olması sebebiyle Afganistan'da ABD ile beraber asker bulundurması ve birçok siyasi askeri ekonomik ve kültürel yardımlaşmaların olduğu kör olmayanlara malum olan bir durumdur.

Müslümanlara karşı PYD'ye ve Peşmergelere destek verdiği herkesin malumudur.

Dostluk içinde oldukları ABD, İsrail ve yüzlerce küfür devletlerinin elemanlarının ve maslahatlarının korunduğu herkese ayan beyan olan şeylerdir.

Yakalanan mücahitlerin hapse atılması, yabancı mücahitlerin ülkelerine teslim edilmeleri, anıt kabire gidip saygı duruşunda bulunmaları, övücü sözler söylemeleri, Alevilerle kardeşlik mesajlarının verilmesi yakın uzak herkesin bildiği bir gerçeklerdir.

Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Yahudileri ve hıristiyanları dost edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlar (birbirinin tarafını tutarlar). İçinizden onları dost tutanlar, onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna yol göstermez.” (Maide, 51)

Demokrasinin İslam şeriatı yerine kabul edilmesi ve tatbik edilmesi, uymayanların cezalandırılması. Demokrasi ve laikliğin teminatı olduklarını beyan etmeleri...

Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Kim, İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.” (Ali İmran, 85)

Koymuş oldukları kanunlarla kendilerini Rabbül Alemin seviyesine çıkarmaları. Kanun koyma, teşri yapma sebebiyle kendilerini ilahlaştırmaları. Şuan bu düzende maalesef Allah’u Teâlâ’nın ve Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in talimatları, kanunları bir şey ifade etmiyor. Mahalle muhtarı haşa Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’den daha yetkilidir. Ama kendilerinin kanunları her şeyin üstündedir.

Allah-u Teâlâ müşrikleri bahsederken ahirette şu sözü söyleyeceklerini beyan ediyor:

“Vallahi, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz. Çünkü biz sizi âlemlerin Rabbi ile eşit tutuyorduk.” (Şuara, 97-98)

Müşrikler sahte ilahlarına bu sözleri söylerken yaratmada, rızık vermede, diriltmede eşit tutardık kastetmiyorlar, onların kasıtları itaatte, yaşamada, sevgi ve korkuda Allah’a eşit tutardık diye kastediyorlar.

Kanun koymaları, yaşamada bulunmaları, hakimiyet hakkını kendilerine ve millet vekillerine vermeleri.

Bunların düzenlerinde “Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir.” Bizim dinimizdede **“Egemenlik (kayıtsız ve şartsız) Allah’ındır.”** (Yusuf, 40)

Kanun koymak ilahlık taslamak demektir. Allah-u Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Yoksa onların, Allah’ın izin vermediği bir dini getiren ortakları mı var?” (Şura, 21)

Allah’ın haram kıldığı şeyleri, helal kılan müşriklere itaatin şirk olacağı ayetle

sabittir:

“Eğer onlara uyarsanız şüphesiz siz de Allah'a ortak koşanlar olursunuz.” (En'am, 121)

Var olan, konmuş küfür kanunlarıyla hükmetmeleri.

“Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir.” (Maide, 44)

Küfür törenlerine katılıp, küfrü ve kâfirleri övmeleri, hergün küfür gerektiren onlarca söz ve eylemde bulunmalarına şahit olmaktayız. Tabi bu küfür söz ve eylemler bir iki kere veya bir iki günlük meseleler değil senelerce devam eden ve bunlar için mücadele edinilen meselelerdir.

İşte bu vasıflardaki devlet yöneticilerininin kâfir olduklarına inanıyoruz. Rabbanî cihadi âlimlerimiz bu vasıflarda olan devlet yöneticilerini tekfir ederler. Tekfir etmeyenler büyük bir yanlış içindedirler.

Bunlar hakkında tekfir manilerini işletirsek, elle tutulur bir mani yoktur. İkraha dersek bu yöneticiler ikrah altında değiller. Bu makama isteyerek, gönüllü gelmişler, hatta gelmek için senelerce her şeylerini feda ederek ve mücadele ederek gelmişler. Bu makamı bırakmak isterlerse, seve seve tağutlar istifalarını kabul ederler.

Hata (kasıtsızlık) dersin bir kerelik bir anlık olan şeyler değil bir dil sürçmesi meselesi değildir.

Cehalet dersin, bu kimseler cahil değiller. Yeni İslam'a girmiş veya dağ başında yaşayan veya ilimden ve ulemadan uzak diyarlarda yaşıyorlar denmez, bilakis onlara hakkı beyan eden Müslümanları hapsediyorlar ve onlara karşı mücadele veriyorlar. Hakka ulaşma imkanları kısıtlı değildir. Kasten öğrenmiyorlar veya öğrendikleri halde yüz çeviriyorlar.

Tevil dersin haydi bir meselede yırttılar ikincisini, üçüncüsünü... onlarcasını nasıl yırtacaklar. Tevilinde bir usulü bir üslubu ve kabul edilecek yönü vardır. Tamamıyla sonuna kadar tevil kapıları açık veya kırık değildir.

Maslahat meselesine gelince, Şeyh Ebu Muhammed Elmakdisi'nin (Rabbim esaretini çözsün) güzel sözleri var diyor ki: Bu yöneticilere sorarız: Dinin ve Müslümanların maslahatlarını en bilen kimdir?

Eğer “Biz biliyoruz” derlerse, deriz ki: “Biz sizin taptıklarınıza tapmayız. Sizde

bizim taktıklarımıza tapmıyorsunuz. Sizin dininiz sizin, bizim dinimizde bizimdir.” Çünkü Allah-u Teâlâ kuranı kerimde hiçbir şeyi eksik bırakmamıştır. Bizleri başıboş yaratmamıştır.

Eğer maslahatı en iyi bilen Allah-u Teâlâ’dır derlerse deriz ki: Allah-u Teâlâ en büyük maslahatı tevhide ve dini koruma olarak beyan emretmemiş midir?

Allah-u Teâlâ şirki reddetmek ve Allah’ı birlemek için insanları yaratmış, kitaplar indirmiş, Rasûller göndermiş, cihadı farz kılmış ve Tevhid uğruna öldürülmeyi en şerefli makam kılmamış mıdır?

Dinin maslahatını insanların maslahatı önünde gördüğü için cihadı farz kılmıştır. Cihadta evler, binalar yıkılır, en değerli insanlar öldürülür, kadınlar dul çocukları yetim bırakılır, en değerli mallar uğruna harcanır. İnsanların dünya maslahatları din maslahatının önüne geçmiş olsaydı cihad farz kılınmazdı.

Ehli Sünnet menhecinde, hiçbir âlim kişiyi küfürden engelleyen dört maniden başka mani getirmemişlerdir. Yukarıda bahsettiğim gibi, mükellef için küfre engel olan ya muteber bir ikrah veya muteber bir cehalet veya muteber bir tevil veya kasıtsız bir hatadan başka engel yoktur. Hiçbir âlim, Müslümanlara hizmet etmek veya faydalı işler yapmak veya yardıma muhtaç Müslümanlara yardım etmek veya namaz kılmak veya eşinin sözde başörtülü olması tekfirin önünde mani olabilir dememişlerdir. Dünya genelinde kendisini İslam’a nisbet eden her bir tağutun bazı İslami, faydalı ve güzel amelleri vardır. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in amcası Ebutalib, İslamın hak bir din olduğunu biliyordu. Efendimize ve Müslümanlara çok büyük faydaları olmuştu. Sahabenin çektikleri sıkıntıları oda çekti. Üç sene boyunca ambargoya oda tabi tutuldu. Ölmeden önce Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e: “Vallahi kavmim beni utandırmayacaklarından emin olsaydım seni sevindirecek sözü (şehadet kelimesi) söyledim” demişti ama küfürden kurtulamadı.

Bizler, günümüzün tağutlarının yapmış oldukları iyilikleri bahsederken yaptıkları tahribatları da bir bir saymalıyız. Bu tağutlar İslam adına geldiler ama İslam’ı tavizleriyle, tahrifleriyle baltaladılar. Samimi duygu ve çalışmalarıyla yıkılmaya yüz tutmuş küfür düzenini güçlendirdikçe güçlendirdiler. Müslümanlara vela ve bera diye bir şey bırakmadılar. Demokrat İslam diye bir din uydurup yaydılar.

Küfrü her geçen gün güneş gibi görünmeye başlamış olan Suud rejiminin müftülüğünü yapmış, ABD kuvvetlerinin mübarek olan Hicaz topraklarına girme fetvası vermiş, ABD’li askerlere saldırmış mücahitlerin idamına onay vermiş İbni Baz’dan, devlete yakınlığı bilinen İbni Useymin’den, İman küfür

konularında irca fikri taşıyan Elbani'den tağutların hükmü sorulmaz, çünkü bu konuda onlardan sağlıklı bir cevap gelmez. Ama başka İslami konularda şüphesiz engin olan ilimlerinden faydalanabiliriz. Şeyh Ebu Basir'in ağzından işitmedim ama gerçekten eğer bu yöneticileri tekfir etmiyorsa, bana göre kitapları ve bu konudaki tutumu çelişki arz eder. Ama ben ne ağzından nede yazılarından tekfir edilmeyeceklerine dair bir şey görmedim.

Hangi âlimler tekfir ediyor? sorusuna şunu söyleyebilirim: Güvendiğimiz selefi, cihadi bütün âlimlerin kitaplarından yukarıda saydığım küfür sıfatlarını taşıyan devlet yöneticilerini tekfir ettikleri rahatlıkla görülebilir. Şu bir gerçektir neredeyse akidede yazılmış hiçbir kitapta isimlerle "falan tağut, filan tağut kâfirdir" diye yazmazlar. Yazılarından kimler kastedildiği rahatlıkla anlaşılır. Bu âlimlerin her birisine rahatlıkla ulaşamıyoruz. Çoğu cihad meydanlarında ve hapisanelerdedirler. Bir kısmı şehit düşmüştür. Rabbim şehadetlerini kabul etsin. O sebeple teker teker isim sayamam.

Tağutların tekfir meselelerini daha iyi anlamak istersen Şeyh Ebu Muhammed Elmakdisi, Ebu Katade, Abdülkadir Bin Abdulaziz, Ebubasir, Ali Elhudeyr, Nasır Elfedh, Ahmed Elhalidi, Süleyman Nasır Ulvan, Ebu Yahya, Atiyyetullah, Şeyh İsa ve daha nicelerinin kitap ve sesli derslerine bakabilirsin. Rabbim şehitlerini kabul etsin, esir olanları kurtarsın. Onları muhafaza etsin.

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.